

vseh priprav. Pohvaliti moramo tudi gasilce hardečke in trgoviške, sami čvrsti in lepi mladeniči in možje, ki so se skoro polnoštevilo udeležili ter delali red. K sklepu priporočamo Slovincem prav toplo gostilno gosp. Goričana, ki je dobro postregel vsem gostom.

Politični shod na Zavrču. (Konec). Dalje je govoril o ustanovitvi postaj za streljanje proti toči ter rekel, da so se take postaje napravile na deželne stroške v Mariboru, Slov. Bistrici in Radgoni in sicer v vinogradu pristnih nemških nacionalcev. Vsi slovenski poslanci z mirno in čisto vestjo pričakujemo Vašo sodbo. Vsak ima tukaj danes pravico izraziti svoje mnenje, da vemo ali se strinjate z našimi sklepi. Nepopisno navdušenje razlegalo se je daleč na okrog in klicalo se je v jednomer: Proč od Gradca. Živeli slov. poslanci! Čast Vam!

Predsednik dr. Brumen pozivlja navzoče, da jim je na prosto dano, se prijaviti k besedi. Temu pozivu se odzove kot prvi Janez Visenjak iz Slomov, prijatelj Ornikov ter ptujskih nemških kričačev. V svojem govoru napadal je okrajni zastop ptujski glede trsnega nasada, ter predbacival zastopu, da je slabo gospodaril. Omenjal je dalje, da ni res da Haložani, kateri so se zglasili, niso dobili dovolj trsja za nasade, in če ga res niso dobili, so to zakrivili občinski predstojniki. Omenil je, da je on dobil dovolj takega trsja, (nepopisen smeh) ker se je kot občinski predstojnik (klici: in prijatelj Ornikov) pravočasno zglasil. (Klici: Mi smo tudi nekaj dobili, pa kar smo dobili, bile so smeti...) Dalje je interpeliral državnega poslanca na to, da se odpravijo vojaške vaje, ker so nepotrebne (smeh), da se odpravijo kontrolni zbori (smeh, klici: neumnost), da se šolski obisk skrči na 13 let, (klici: on ja bere in ne govori, besedo odvzeti; dr. Brumen: gsp. Visenjak, jaz sem Vam dal besedo, da govorite prosto, pa ne, da berete iz lista; klici: to mu je Ornik napisal); Visenjak nadaljuje, — da se v šolah naj tudi več nemško uči (klici: Šentaj te Bog, kaj pa bom z nemškim, mi Haložani ne potrebujemo nemškega jezika), da se na vino napravi »col«; da se na luk (čebulo) napravi »col«. (Nepopisen smeh.) Zdaj sem pa fertig. (Klici: Srečno pot! in smeh).

Sedaj prevzame gsp. dr. Jurtela besedo, ter v jednatih besedah zavrne očitane predgovornika glede trtnih nasadov okrajnega zastopa. Zakrivil ni okrajni zastop, da se trtnica ni obnesla, ampak zakrivila je dežela, ker je dala slabo trsje.

Visenjaku je vroče postalo in izginil je kot kafa.

Poslanec Žičkar je glede Visenjakeve interpelacije omenjal, da to kar on zahteva, ni nič novega, da je že poslanec Pfeifer v državnem zboru stavil glede carine na vino potrebne predloge.

Tudi glede šol ni Visenjak nič novega povedal. Samo se čudi, da on zahteva 13letne šole, dočim se večina poslancev poteguje za 12letno, oziroma 6letno šolo. Nesmisel pa je Visenjakov predlog glede nemškega jezika na slovenskih šolah. On zahteva skrčenje šolskega obiska, ob jednem pa razširjenje šolskih predmetov. Kar je gsp. Visenjak govoril o colnini na luk, to mu je nekaj novega, hoče pa se on tudi o tem vprašanju poučiti, in če ga bo smatral za umestnega in koristnega, stavi v zbornici potrebne predloge. S tem končam. Burno pritrjevanje.

Sedaj nastopi gsp. dr. Brumen, oddavši mesto predsednika svojemu namestniku g. dr. Horvatu, ter v jednatih besedah pošteno okrcal predgovornika Visenjaka ter ožigosa krivice, ki se nam gode pri sodnijah in oblastvih glede rabe slov. jezika. Na državnega poslanca Žičkarja stavlja je vprašanje glede njegovega stališča nasproti češkim obstrukcionistom.

Državni poslanec Žičkar mu na to odgovori, da bode kolikor je njemu znano,

slovenska katoliška narodna zveza, h koji on pripada, podpirala v vsakem oziru Čehe.

Sedaj nastopi kmet Korenjak Anton od Sv. Barbare v Haložah ter pravi, da smo sami krivi, če se pri uradovanju slovenski jezik ne spoštuje. Občinski predstojniki bi morali dopisovati oblastim slovensko, nemške rešitve zavračati in ti gospodje bi se že naučili slovenske prošnje v slovenskem jeziku reševati. Zatorej zahtevajmo vselej in povsod rabo slovenskega jezika.

Prebral je slednjič resolucijo, koja prinašamo med raznimi stvarmi.

Kmet Poharec prosil je državnega poslanca, da bi uplival na to, da se Haložkim kuharjem žganja dača zniža. Tudi drugi kmetje stavlili so različne prošnje do gsp. državnega poslanca.

Nato je zaključil gospod predsednik to imenitno zborovanje. Klici: Živio! Živeli slovenski poslanci, hvala Vam za Vaš trud, prosimo le tako naprej. Mi Haložani stojimo trdno za vami, doneli so po gostilniških prostorih. — Nato se je pričela na prostornem vrtu prosta zabava.

Politični ogled.

Delegacije, ki sklepajo o skupnih potrebah Avstrijske in Ogerske, se vršijo letos v Budapešti. Pri sprejemu delegatov je govoril tudi cesar. Omenjal je, da Avstrija živi z vsemi sosednimi državami v dobrem razmerju, osobito tudi z Rusijo. Dobro razmerje z Rusijo je naglašal tudi minister zunanjih zadev grof Goluhovski. Avstrijski Slovani z zadovoljstvom poslušajo te izjave in si želijo, da bi Avstrija stopila z mogočno Rusijo kmalu še v tesnejšo zvezo. Le taka zveza bi mogla povzročiti, da ostanejo izdajalski vzdih avstrijskih Nemcev po pruski vladi na vse večne čase le vzdih vzdihajočega v puščavi.

Grof Stürgh, grajščak v Halbenraju pri Radgoni, je tudi med delegati. Pri vsprejemu delegatov ga je cesar nagovoril. O grofu Stürghu je znano, da je hud nasprotnik Slovencev, in da v štajarskem deželnem zboru uporablja vsako priliko za napade na Slovenstvo. Da pokaže svoje nasprotstvo do Slovencev, uporabil je tudi priliko, ko ga je cesar nagovoril. Rekel je cesarju, da naši deželni deželni poslanci niso imeli vzroka, da so izstopili. Pohvalil se je tudi, da štajarski deželni zbor sedaj, ko Slovencev ni v deželnem zboru, se posebno skrbi za Spodnji Štajar. Obe trditvi ste neresnični in slovenski narod ve, da je nemški grof govoril pred cesarjem neresnico. Ako bo slovenski delegat Vencajz v delegacijah govoril, naj se spomni mimogrede tudi halbenrajskega grofa ter mu pove, da če ni bolj poučen o političnem položaju svoje štajarske dežele, da naj pusti politiko ter se bavi znanostjo na svoji grajščini z mestnimi obedi, iskriji konji in lovskimi psi, kakor je to pogosto pri nemških grofih navada in edino opravilo.

Češki minister Rezek je hotel odstopiti, ker je ministerstvo Koerber predložilo za Češko in Moravsko Čehom neprijazen jeikovni zakon. Cesar pa Rezeka ni hotel odpušiti, ker spoštuje njegovo modrost in sposobnost.

Slovenski časnikarski shod bode letos na Dalmatinskem v Dobrovniku. Da bi bil v Zagrebu, hrvatska vlada ni pripustila. Boji se menda, da bi slovenski časnikarji v Zagrebu o vladi preveč lepega videli in slišali.

Prusko nasilje. Pruska vlada je zaprla poljsko zasebno višjo dekliško šolo, v kateri so se učenke pripravljale k državni skušnji za učiteljice. S tem je zabranjeno Poljakom imeti vzgojiteljice svojega rodu.

Na Francoskem so pri občinski volitvi za mesto Pariz zmagali nacionalci, ki katoliški veri niso nasprotni. Judovsko-liberalni krogi so vsled te zmage močno poparjeni.

V Belgiji sta razpuščeni obe zbornici in nove volitve so razpisane na 27. maja.

Vojna v Južni Afriki. General Roberts neprestano prodira proti Transvaalu. Sedaj je že prišel do mesta Kronstadt. Buri se mu nič več resno ne ustavljajo. Tudi angleški general Buller, ki je zavzel Ladysmith, se je zopet začel oglašati ter naznanja, da se tudi pomika naprej.

Dopisi.

Iz Vitanja. Odhod vč. g. Žičkarja so porabili seveda tudi naši renegati, da so planili po njem kot lačni psi po kosti. 28. stev. zloglasnega celjskega lističa je prinesla nek skrpan dopis, o katerem se zamore po prvem vtisu samo reči, da je sila neumen in neroden. Da je primešane nekoliko zlobe, temu se ni čuditi, saj se neumnost in zlobnost le prerade družite. Posebne časti pa ne dela duševnim zmožnostim dopisnikov, kar bodo pametnejši mej našimi nasprotniki — vsaj na tihem — sami pripoznali.

Oglejmo si vsaj v glavnih potezah ta neprebavni duševni proizvod najnovejšega dopisnika in njegovih trabantov — nezrelih mladičev.

Samo nekaj pobožnih, starih ženic in jednega gluhonemega kmeta ste videli, da se je jokal za g. Žičkarjem. Ej, kako se osmešite! Cerkev nikdar ne obiskujete, to pot pa ste kar opazili gluhonemega, kateremu so besede gsp. Žičkarja ob slovesu segale tako globoko v srce, da se je začel jokati. Šmentani gluhonemi, ki vsakokrat v dopisih naših nemških »velikanov« igrajo tako ulogo! Sicer se pa potolažite! Kdor je bil priča ginljivega slovesa g. Žičkarja, kdor je videl, kako so prihajali trumoma po sv. meši in v zadnjih dnevih bivanja g. Žičkarja v Vitanji v župnišče, da bi mu še enkrat stisnili roko in se mu zahvalili za vse prejete dobrrote, ta se mora smejati Vaši lažljivosti in Vašemu obrekovanju.

Naše kmete imenujete napredne! Seveda radi bi videli, če bi hodili za Vami skoz drn in strn, Vam delali še sedaj tlako kot nekdanj, Vas mastili z žulji svojih rok in bili samo marijonete — orodje Vaših namenov. Ti časi so pa — hvala Bogu — minuli. Naš kmet odločno zavrača ta za njega nečastni primerek, ker ima sam toliko možgan, da dela in nastopa po svoji pameti in se kaj malo zmeni za Vaše sebične nauke. Tiste peščice pa, ki je v Vašem taboru in ki srkajo pijančujoči po trgu iz Vašega evangelija ter z Vami pridno zabavljajo in rohnijo črez vse, doma pa puščajo vse v nemar in v rakovo pot, teh Vam ne zavidamo! Vredni ste pač drugi družih!

Do leta 1888 ste tedaj videli vse v rajskem miru! Umevno! Okoličanske občine so vse plesale, kot ste jim Vi godli, kmetje so pridno vozili les, se pri tem vedno huje pogrzelali v dolgove in v Vašo trdo neodvisnost, Vi ste samo ukazovali, kmečke pare pa so morale ubogati — tedaj je bil seveda za Vas raj. Potem pa je prišel g. Žičkar, pričel odpirati kmetom oči, jih postavil v gmotnem in gospodarskem obziru na lastne noge, odpravil silno pijančevanje, občine rešil vaših krempljev, skrbel za ljudsko prosveto in širjenje prave naobrazbe — ni čudež, da ste pričeli besneti, ker so Vam zbežale ovčice, katere ste do tedaj tako mirno in lahkodušno strigli. Hinc illae lacrimae! Če Vam je posojilnica tako na poti, in če je tak zavod samo sredstvo, da se tem lažje delajo dolgovi, ki vničujejo kmete, čemu ste pa imeli tedaj tak direndaj, ko ste pricapljali za g. Žičkarjem in snovali nemško posojilnico, ki je po mnogih težavah in silnih mejsebojnih rabukah začela poslovati in kmetom ravno tako rada posojuje kot našim zadolženim gospodom.

Mi pa vemo, da je slovenska posojilnica bila in je še za nas okoličane prav blagoslov, ker je premnogega rešila silnih pijavk, ki so

ga hotele izsesati do zadnje kaplje krvi. Če ste taki nacionalni ekonomski, pa ukrenite vsaj enkrat kaj pametnega, iz česa bomo lahko sklepali, da imate srce za nas okoličane, pa bodite uverjeni, da Vam bomo hvaležni kot smo hvaležni našemu nepozabnemu gosp. Žičkarju.

V cerkvene zadeve se nikdar ne vtikajte, posebno pa sedaj ne, ko se navdušujete za Lutra in njegov kriv nauk! Če bomo kedaj zidali cerkev, zidali jo bomo iz svojega, za Vaše lutrovske groše ne bomo beračili! To si zapomnite! Ljudstva kljub temu ne bomo tako nesramno izsesavali, kot ste ga dosledno Vi! Vedno smo imeli več srca in ljubezni za našega kmeta kot Vi ter dokazali to dejanski. Kaj pa lahko Vi v tem obziru dokažete? Nič in zopet nič! Kmet Vam je bil vedno: windischer Tost in kar je sličnih ljubeznivih izrazov več, sladkali ste se mu le tedaj, če ste ga potrebovali ali če Vam je nosil svoje krajcarje.

Najbolj Vas peče kmetijsko društvo! Verjamemo, saj smo se že bali, da boste zblazneli, tako ste besneli in še besnite, ko smo ustanovili ta prepotrebni zavod za našo gospodarsko neodvisnost in samostalnost. Dokler smo Vam še nosili svoj denar, ste se lažje prenašali, ker pri tem vsaj Vaša mošnja ni trpela. Sedaj pa, ko smo Vam v zahvalo za Vaše neštevilno grdenje, psovanje in naspotovanje obrnili hrbet in uvedli praktično izvrševanje gesla: Svoji k svojim, sedaj sikate kot kače in kličete vsemogoče faktorje na pomoč. Da bi ta zavod ne prospeval, bi seveda radi videli. V duhu že sedaj vidite njegov polom. Pa ne prenašate se, gospodje, z Vašimi halucinacijami. Povemo Vam na uho, da kljub vsemu Vašemu zabavljanju, obrekovanju in lažnjivemu govorjenju kmetijska zadruga sicer počasi, a stalno napreduje. Da ste se v svoji kolobociji spravili tudi na klobučarja Jankoviča, katerega imenujete nesamostojnim, ker ne mara pljuvati po Vašem slabem vzgledu v lastno skledo, ampak hodi zvest si svojega slovenskega pokolenja z nami okoličani pot slovenskega nacionalizma, je pri Vaši zmedenosti in nelogičnem sklepanju samo ob sebi umevno. Značilno za Vas in Vašo politično dekadenco pa je, da ste tudi to priliko — zvesti svojim tradicijam — porabili, da denuncirate uzornega učitelja okoličanske šole gosp. Koserja. Njega to Vaše blatenje ne bode preveč bolelo, ker ga poznamo kot moža samostojnega, neupogljivega značaja, ki deluje z odkritim vezirjem ne pa kot njegov tovariš na nemški šoli, ki v zasebnem pismu prosi č. duhovščino, da naj nikar ne smatra prepoved krajnega šolskega sveta, da se deklice nemške šole ne smejo pokloniti v slovo g. Žičkarju kot demonstracijo proti g. Žičkarju ali duhovščini sploh, v javnosti pa se pusti hvaliti, da je vsled svoje paznosti zavrnil to strašno nesrečo!

Najbolj se je moral vlč. g. Žičkar smejati, ko ste mu očitali, da je on posredoval, da so se tri nemške deklice poročile s Slovenci. Menda ni bilo nobenega človeka, ki je tako nerad videl teh zvez iz umevnih vzrokov, kot ravno njega. Sicer pa bode menda gsp. Rupnik protestiral, da ga štejete mej Slovence, vsaj je dovolj »heilal« z Vami po ultranemških gostilnicah. Mi takega političnega tovariša vsaj z vso odločnostjo odklanjamo.

Da je hotel gosp. Žičkar se sedaj pred svojim odhodom neko osebo v vitanjski župniji poročiti z nekim Slovincem, da bi spravil dotično posestvo v slovenske roke, tej bedasti trditvi se morajo krave smejati. Take osebe Vam iz srca radi prepuščamo, vsaj bi morali omilovati vsacega človeka, če bi si hotel naložiti tak nemški križ na svoje rame.

Dovelj! Vsega nakrat povedati ni dobro. Gosp. vitanjskim dopisnikom želimo, če bodo spet kovali kak dopis v kompaniji, da bi kazali vsaj malo logike, da bo vredno polemizirati. Adijo!

Ptuj. Cenjeni gospod urednik! Dopisnik iz Kaniže pri Ptujih dregnil je s svojim dopisom, ki ste ga priobčili v Vašem listu z dne 19. aprila t. l. št. 16, neusmiljeno v sršenovo gnezdo in razbesnil »čiče«, »cence« itd., ki imajo svoje prodajalne v Bismarkgasse. Poslali so vam zaporedoma izjave, v katerih priznavajo potrebo znanja slovenskega jezika. Strašilček je v svoji izjavi še posebej povdarjal, da že od mladosti občuje v slovenščini in da pozna že od takrat občevalni (materni) slovenski jezik. Ti čiči, cenci, šeki itd. povdarjali so potrebo znanja slovenskega jezika in so si mislili, zdaj jih imamo, zdaj bo pa že dobro. Kmetje bodo zopet k nam v štacune prihajali. Ljubljenci Bismarka! O ne! Mi se ne zadovoljimo s tako majhno izjavico, mi hočemo še več. Mi hočemo, da spoštujete naš slovenski jezik. Mi hočemo dalje, da slovesno izrečete, da se ne boste nikdar več udeležili demonstracij proti Slovincem. Mi hočemo, da od slej redno plačujete za »Družbo Sv. Cirila in Metoda, in da ne boste podpirali »Südmarke«, »Südmarkbanke« in »Schulvereina«.

Cenjeni gospod urednik! Takrat ko so ptujski »purgarji« sklepali o »Bismarkgasse«, niso najmanj mislili na odpor, kateri se bode vsled »Bismarkgasse« pojavil pri slovenskih okoličanih. Pridite ob nedeljah v Ptuj, in prepričali se boste osebno, kakšna praznота vlada v štacunah po Bismarkgassi. Tudi ulica je jako skromno obljudena. Zavedni okoličan napravi rajši ovinek, samo da mu ni treba skozi to zoprno »Bismarkgasse«. Trgovci v Bismark-ulici opazili so to takoj ter so začeli tuhtati, na kak način bi privabili nekdanje stranke nazaj. Bistri Sellinschek jo je prvi potuhtal. Dal je naznaniti, da dobi vsak, ki si je pri njem v raznih slučajih nakupil blaga in plačal 100 kron, 1 krono nazaj. Dobro jo je pogodil, pa na te limanice se mu nobeden ne vsede. Pametnejši so bili baje drugi njegovi tovariši. Stavili so — tako se govori — pri zadnji seji mestnih očetov predlog, naj se Bismarkgasse premesti v ulico, kjer je »Narodni dom«, in ki se imenuje »Postgasse«. Ta vest se namreč raznaša po mestu z vso gotovostjo in v tej ulici bivajoči Nemci, v svesti si, da bi radi tega njihova obrt trpela, pripravljajo se na odločni odpor. Seveda Slovenci tudi ne bodo rok križem držali, če se ta vest uresniči. Zvite glave so ti mestni očetje. Pa jim vse nič ne bo pomagalo. Imejte svojo »Bismarkgasse« tam, kjer ste si jo napravili. S premenitvijo Bismarkgasse v Postgasse ne dosežete ničesar, k večjemu napravite še več novih ubožcev. Prepozno ste se skesali. Dan plačila prihaja vedno bližje. Po lastnem prijatelju in kričaču Wolfu ožigosan pek in župan Ornik hodi klaverno okoli, maja se mu županski stolec. Politve se bližajo, njegova četa je silno majhna, prijatelj skoraj-0. Bog mi pomagaj, vzdihuje. Kaj bo z mojo plinarico, kaj z žago, kaj s klavnico? Da, ljubi Ornik! Usodepolni oblaki se zbirajo nad Tvojo glavo!

Ne zamerite mi vi ptujski »purgarji«, če sem Vas malo pošegetal, sedaj sem rabil le glace-rokavice, če se ne poboljšate, vporabil bom rokavice iz ježove kože. Pozdravlja Vas iskreno Vaš Sršen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mil. knez in škof sklicujejo s posebnim pismom za 4., 5. in 6. septembra t. l. škofijski zbor v Mariboru.

Poroka. Gsp. dr. Silvin Hrašovec, c. kr. sodni pristav v Mariboru, se je poročil z gospico Olgo Grebenc, hčerjo gosp. Fr. Grebena, posestnika in trgovca v Velikih Laščah. Čestitamo! — Dne 12. t. m. se je poročil gosp. dr. J. Dijak, c. kr. sodni pristav v Šmarju pri Jelšah z geo. Zoro Štožirjevo iz Zagreba.

V Narodnem domu mariborskem je odslej zanaprej preskrbljeno tudi za prenočišča.

Dvorni svetnik Šuklje je v torek in sredo bival v Mariboru ter se posvetoval z ravnateljem Schreinerjem o važnih solskih zadevah.

Iz šole. Izpit učiteljske usposobljenosti so v Mariboru naredili: gospod K. Majer, učitelj pri Sv. Jaržu na Dr. p. in gospice Filomena Kosi, učiteljica pri Sv. Andražu bl. Leskovca, Marija Stupan, učiteljica v Zibiki in Ana Vauda, učiteljica v Radvanju blizu Maribora. — V Ljubljani so naredili skušnje za učiteljsko usposobljenost sledeči gg. oziroma gospice: Marija Hiti na Bizeljskem, L. Kalič v Gornjem Gradu, Ana Steska pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah; Matej Jenko in Anton Kuhar v Trbovljah. Za meščanske šole z nemškim učnim jezikom je naredila izpit z odliko Božena Serneč.

Iz nemške šole. Učitelj: »Katero poslopje v Mariboru je najlepše?« Učenci molče. Jeden vzdigne roko. Učitelj vesel: »No povej!« Učenec: »Narodni dom.« Učitelj jezen: »Sedi! Danes ostaneš eno uro po šoli!« Tako se je dogodilo nedavne čase v neki mariborski deški šoli.

Za okrajni zastop mariborski so izvoljeni iz veleposestva, veleobrti, mest in trgov sami Nemci, večinoma Mariborčani. Okrajni zastop je torej v mestnih rokah, namesto v okoličanskih, za katere je vstvarjen. Danes je volitev iz kmetskih občin, katere se udeležujejo letos prvokrat tudi Slovenci. Kakor ravnokar izvemo, so Slovenci ostali s 60 proti 69 glasovi v manjšini.

V Št. Ilju pod Turjakom ima dne 20. t. m. prvi občni zbor, h kateremu pride bržkone tudi revizor gsp. Jošt iz Celja. Pričakuje se mnogoštevilna udeležba.

Iz Poličke vasi nam pišejo, da se odotni župan zelo trudi spraviti slovenske otroke v šentiljsko nemško šolo. Narodnjaki, glejte mu na prste!

O grofu Stürkhu, kojega smo vzeli danes tudi v politični ogled, izvemo sledečo dogodbico. Nemški grof se je vozil na progji Spielfeld-Radgona. Sprevodnik pride k njemu, da vščipne tudi vozno karto nemškega grofa. Grof: »Ali ste Slovenec?« Sprevodnik: »Sem, gospod grof!« Grof: »Potem ne dobite od mene nobene napitnine!« Sprevodnik: »Ali mislite, gospod grof, da bom za Vašo napitnino prodal svojo narodnost?« In Stürkh je namesto odgovora namrdnil svoj grofovski obrazek.

Iz Kozjega se nam piše: Naša pošta je dobila nemško-slovenski poštni pečat. Sploh lahko rečemo, da se je na naši pošti v zadnjem času marsikaj obrnilo na boljše.

Predrznost kozjanskih nemčurjev. Pri nas je lepa navada, da postavijo 1. maja veliko mlajo v proslavo Marije. Okrašena je bila z lepimi vencami in plapolale so razne rudeče-bela banderca. Ta prikazen pa je tako raztogotila in razkačila naše trske nemškorčke, da so se jim od same jeze tresle ponarejene germanske hlačice. Modro so pretresovali, kaj bi storili. Čujte in strmite, kaj so iztuhali. V noči od 1. do 2. maja so vtihotapili na našo mlajo, ki je Mariji v čiščenje postavljena, nemško trobojnico, ki je visela do polovice mlaje. Razčesali so vse vence raz njo in pometali po tleh. Vsak je obsojal to delo ter obžaloval, da se v našem trgu nahajajo tako brezumni ljudje, ki skrunijo z nemškimi trobojnicami Mariji posvečeno mlajo. Naši krščansko misleči mladeniči so to ostudno delo še pred solnčnim izhodom zapazili in razčesali nemško trobojnico z naše mlaje na tisoč koscev in jih razmetali po trgu, da hodijo po njih tudi naši nemškorčki sebi v sramoto, nam pa v veselje.

Jareninsko bralno društvo je slavilo dne 13. t. m. desetletnico svojega obstanka. Došlo je več pozdravnih pisem. Natančneje poročilo še objavimo.

V Iki iščejo zdravja trije č. gospodje naše lavant. škofije: kapelan A. Drofenik, župnik Franc Brglez in dekan Jernej Voh.